UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

U ante J

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

dr:ſicut taxare p̃ſſius crebriuſq; tangere. Jactare multo fuſius largiuſq; iacere. Quaſſare ẽt q̃ꝫ q̃tere grauius violẽtiuſ q̃ꝫ Uir. Cãdida ſuccinctã latrãtib⁹ iguia mõſtris dulichias vexaſſe rates. Lac. de ira. Et iuſti⁹. ab iniuſtis ĩpune vexanť Huius cõpoſita ſũt. Deuexo valde vexo. Diuexo varie vexo Lac. li. vij. Ut ſi forte tñ fuerint boni p̃ꝛędę ſint ſceleratis ac diuexentur vndiq; ab iniuſtis.

Vexillum quaſi paruũ velum: ⁊ accipiť pro ſigno quo in exercitu aut claſſe imperatores vtuntur. Unde vexillifer.

Vexillarius qui vexillum defert. Liui. li. viij. Ordo ſexagenos milites: duos centuriones: vexillarium vnum habet.

Vfens: fluuius qui labitur pro pontinas paludes qui etiã Auſentum a quibuſdam dicitur.

V ante I

Via dimidi⁹ actus q̃ põt ire vehiculũ. Uia inq̃t Pau. conſtitui vel latior octo pedibus: vel anguſtior põt: vt tñ eã latitudinẽ hẽat q̃ vehiculũ ire põt alioq̃n iter nõ via. abuſiue tranſumitur p oĩ loco p quẽ hẽre iter oĩbus lꝫ. Ply. Cũ te de via vocaſſem. Aliq̃ñ ſumiť p ipſo actu eũdi Ci. Cũq; de via lãguerẽ ⁊ mihimet diſpicerẽ. Aliq̃ñ pro rõne. Uir. Inueni germana viã gratare ſorori. Aliq̃ñ p conſuetudine. Terẽ. Sed via puulgata patrũ quotidie accuſabã. Dicta via ab eũdo q̃ſi ia. q̃ p eã eatur: vel a vehẽdo q̃ſi veha: q̃ p eã fructus ad villã vehunť: vel p quã vehiculum ire põt. A via fiunt Adiectiua Auius. Inuius. obuius. dubius. puius. pui⁹. deuius. biuius. triuius. q̃driuius. Semita q̃ſi ſemis via. i. anguſtior via.

Viã facere ẽ locũ vbi nõ erat via apire. Uiã munire ẽ reficere expurgare. Interdũ lapidibus ſternere. Qđ pprie ſternere viã dicimus. Ci. Jõ ne Apius ille cęc⁹ viã muniuit: nõ quaꝫ ppl's vtereť ſꝫ q̃ poſteri ſui latrocinarẽť. h̃ ẽt v̆bo p tranſlationẽ vtimur ꝺ corporeis ad ĩcorporea. Quĩti. Propterea q̃ plurimi auctores q̃ꝫuis eodẽ tenderent diuerſas tamẽ vias munierunt: ⁊ in ſuam quiſq; induxit ſequentes.

Viator. q̃ viat h̃ ẽ iter facit. Amb. Eſt bonus viator q̃ diſpendiũ regreſſionis reliq̃ itineris cõpendioſa celeritate cõpenſat. Et viatores dicebanť q̃ magſ̃ratib⁹ parebant: eo q̃ plerũq; euocabanť ex agris hoĩes ad magſ̃rat⁹: ⁊ frequens eoꝝ ab agris ad vrbẽ via erat. Col. in p̃fa. Illis tpib⁹ pceres ĩ agris morabanť: ⁊ cũ cõſiliũ publicũ deſiderabať a villis arceſſebantur in ſenatum ex quo qui eos arceſſebant viatores noĩati ſunt.

Vio. as. aui. atũ ſiḡt iter facio. vnde Uiator qui viat.

Viatorius. a. um. qđ ad viã ptinet. vñ viatorium vas quo iter agentes ferendi potus gr̃a vtuntur. Ply. Uaſa viatoria ex taxo vinis in gallia mortifera fuiſſe cõpertum eſt.

Viaticũ dr q̃cq̃d iter agendi cã neceſſariũ eſt ſiue cibus ſit: ſiue pecunia aduictum expẽdenda grecę εφοδιον dr. Plau. in cap. Seq̃re me viaticũ vt dẽ a trapezita tibi. Aliq̃ñ capiť pro facultate ſeu appatu. Q. Clau. in annalibus. Sil'forma ſcis eloquẽtia dignitate acrimonia ↄfidentia pariter p̃cellebant: vt facile ĩtelligereť magnũ viaticũ. i. magna facultas: magn⁹ apparatus. Huius diminutiuum eſt Uiaticulum. Apul. lib. vij. de aſy. Uiaticulum mihi corraſi.

Viaticor. aris. viaticum paro. Plau. in Menę. Uiaticati hercle eſtiue ſumus.

Vibex. icis. pe. pro. ſignũ v̆beris ĩ hũano corpe remanens q̃ viſiat. Ply. li. xxx. Uerberuꝫ vulnera atq; vibices pellibus ouium recentibus impoſitis obliterantur. Perſius. Si puteal multa cautus vibice flagellas.

Vibij populi trans rhenum quos voluntarios agrippa in citeriorem ripam tranſtulit.

Vibro. as. moueo. ⁊ quaſi vi agito. Uir. Sibila lambebant linguis vibrantibus ora. Per tranſlationem vibrare ſignificat vocem incantando criſpare.

Vibriſſę. ſeu vibriſſi. ſunt pili in naribus hominum q̃ his euulſis caput vibretur.

Vicẽ. ⁊ ĩ ablt̃o vice ſolum in ſingulari. In plurali hꝫ oẽs caſus. Dcẽ ſũt vices vt q̃dã aiunt aui qđ veteres p pugnis vſurpabãt: q̃ñ p viciſſitudinẽ pugneť. Plau. Uices eius memorat ⁊ cicatrices denudat. Itẽ p pęnis ⁊ ĩcõmodis: q̃ vi fiãt Hor. li. j. car. Uiceſq; ſupbę te maneãt ipꝫ. Qñ v̆o p viciſſitudineꝫ pugnari ſolet: ſcđm ẽ vt vices p alternatio capiamus Interdum pro periculo. Uir. Nec tela nec vllas vitauiſſe vices danaum. Quandoq; pro loco: Hor. Utar vice cotis acutuꝫ reddere quę ferrum valeat exors ipſa ſecandi.

Viciſſim: aduerbiũ ſiḡt p vices ſiue alternatim vt viciſſim incũbũt oneri. i. mõ vn⁹ mõ alius incũbit oneri. Uirg. Noſtũ quocũq; mõ tibi nr̃a viciſſim dicemus. Qđ vernacula ligua dicimus. La volta nr̃a. Qñq; ſiḡt ſcđo loco: ſiue ↄ̃rio. Ci. in Lęl. Sed ego admiratiõe q̃dam v̆tutis eius ille viciſſim opinione fortaſſe nõnulla quã de moribus meis hẽbat: me dilexit. Plau. in Cur. p ẽt ſiue vt ita dicã rñdẽter poſuit. Sꝫ cuꝫ adhuc naſo odos ẽ obſecutus meo: da viciſſim meo gutturi gaudiũ. Silr̃. Ci. Apio pul. Hoc ego meo ſcđ delector. Nihil enĩ potuit fieri amantius: cõſidera nunc viciſſim tuum.

Viciſſatim: per vices. Plau. in pe. Ad argumentum nunc viciſſatim volo remigrare.

Viciſſitudo alternatio. Ci. Luceio. Nihil ẽ apti⁹ ad delectationẽ lectoris q̃ꝫ temporũ varietas: fortunę viciſſitudines. Iteꝫ ſiḡt rñſionẽ qđ vulgo dr. ↄ̃cãbiuꝫ. Amb. Et p h̃ ope q̃ſi viciſſitudinẽ adeo poſtulãs adiecit. Tu ãt dñe ne elonges ⁊c̃. Dicitur etiã viciſſitas. Actius. Uiciſſitatẽq; ĩputãdi tradit.

Vicarius. a. um. qđ vicẽ alicuius gerit. Quĩtil. Uiacriã ei operã ĩpendi. Ci. Uicaria ſolutio rex creditarũ. i. vicem reddens.

Vicia gen⁹ g̃ni a viciẽdo dcã q̃ capolos hẽat vt vitis q̃bus ſurſuꝫ vorſum ꝼpit. Et enĩ ſcapũ lupini aliũue calamũ ad quẽ hęreat id ſolet vicire. Uel dr a ḡco: quod illi βικιομ neu. gñe Ply. li. xviij. Naſcunť in vicia cochleę minutę erodẽtes eã.

Viciarius. a. um. quod ad Uiciam pertinet: vt crebrũ viciariuꝫ apud Col. lib. ix. Idem lib. xij. ſubiectum poſuit cum ait hoc eodem tẽpore ſtercoris pars in prata egerenda pars oleis inſpergenda: tũ ẽt vitiaria diligenter facienda.

Vicus pars vrbis ẽ q̃ ex multiplicatis domibus fit: ⁊ ex pluribus vicis vrbs cõſtat. Diuidiť enĩ vrbs in vicos q̃ſi ĩmẽbra minora. In oppido vicus. a via vt inq̃t Uar. q̃ dextra pte vię ędificia. In vrbe ſiũt vici cõnexis ⁊ cohęrẽtib⁹ ędificijs Uñ romę Uicus cypri⁹. Uicus africus: vicus ſcelerat⁹ noiati. Uicus q̃ exitũ nõ hꝫ angiportus dr. Et hic vicus vrbanus appellať. Eſt ẽt vicus pagan⁹ ſi pl'res ſil' villę q̃ pagi dñr h̃ ẽ plures ruſticanę domus ↄiunctę ſint ⁊ aliquo ſpatio remotę ab vrbę dũ mõ nõ ſint clauſę męnibus q̃ tũc caſtella vocarentur. Huius diminutiuꝫ eſt. Uiculus ⁊ accipiť pro pagis ⁊ ruſticanis domibus. Hiero. in pentate cęperunt viculos et poſſederunt habitatores.

Vicani. pe. produ. dicuntur qui vicos habitant.

Vicinus q̃ eũdẽ colit locũ: ⁊ q̃ ppe domũ noſtrã habitat.

Vicinitas: vicinorũ propinquitas: ⁊ aliquando vicinorũ multitudo vt laudanda eſt vel potius amanda vicinitas.

Vicina locus vicinus: ſeu ipſa vicinitas. Aug. lib. x. ciui. dei. Id aĩaduerſum eſt ab eis qui aderant q̃ꝫuis in mortis vicinia curioſiſſime attentis vtrũ ne pl̃s turbaretur. Ambro. Splẽ cum iecore habet viciniam fructuoſam.

Vicinium idem quod vicinia. Hiero. Ueni ad vicinia terrę ſanctę. Aug. li. xviij. ciui. dei. Hoc autẽ diluuiũ neq̃q̃ ad ęgyptũ neq; ad eius vicinia peruenit.

Vicati aduerbiũ ſiḡt p varios vicos. Ply. Meſopotamia tota aſſyriorũ fuit vicatim diſpſa p̃ter babylona ⁊ ninum.

Victima. pe. cor. quę poſt victoriã dextra victrice ĩmo labatur Ouid. Uictima quę dextra cecidit victrice vocatur. Uel dicta eſt q̃ vincta ad aras ducebatur.

Victimarius qui victimas emabat vt venderet. Ply. Unde victimarij negociatores vili mancipio.

Victito. as. pe. cor. nõ eſt frequentatiuum. Nõ enĩ ſignificat frequenter viuo: ſed veſcor: ⁊ quaſi victu vtor: vt ſarmatę lactę victitant. Fit a victo. as. frequentatiuo.

Victus. us. a viuo. ſiḡt genus vitę ẽt quantum ad mores. Ulp. de verbo. ſig. Uictus v̆bo ↄtineť q̃ eſui potui cultuiq; corporis q̃q; aduenięđũ hoĩ ſunt neceſſaria. A quo ↄuict⁹ ſil' vict⁹

cũ plures ſil' viuunt. Uictus.a.um.pticipiũ a vico.is.vt pompeius victus ē a Ceſare. Cuiꝰ ꝯ̃riũ ē inuictꝰ ꝓ forti q̄ vinci nõ põt. Aliqñ dꝛ ipos voti. Nã qũo victoꝛes dicimus voti cõpotes: q̄ q̄cq̄d volũt faciũt: ſic victos voti impotes q̄ non pñt facere. qð volũt. Uir. veteres migrate colõi nũc victi triſtes.

Victualia dñr ea q̄ aduictuꝫ ptinent Amb. de apibus. Cernas oẽs certare demunere: alias inuigilare querendo victualia alias ſolicitam caſtris adhibere cuſtodiam.

Victurus ⁊ a viuo. ⁊ a vinco participiũ ē. Sal. Pyrrhus nerex an. M. Curius pꝛelio victurus eſſet. Cice. Nemo eſt tam ſenex qui ſe annum non putet victurum.

Victoꝛ. q̄ vicit. Eſt ⁊ ꝓpꝛiũ nomē. victoꝛioſus vincere aſſuetus

Victoꝛiatus. genus nũmi argēti: ꝙ victoꝛię nota ſignatus eſſet. Qui lege Cloclia percuſſus eſt.

Victricus. pe.coꝛ. ē vir mr̄is ex alio viro natis q̄ ꝑuigni vocãt Nã victricus ⁊ ꝑuignꝰ īter ſe opponũt: vt inq̄t mode. Sue. Uictrico: vo martio philippo conſulari multũ diſſuadente.

Video.es.vidi viſum. Qð ⁊ vido. is. dicitur ptinet ad oculos. Uirg. Queqꝫ ipſe miſerrima vidi: ⁊ quoꝛuꝫ pars magna fui. qñqꝫ adducit video oculis meis. Uirg. aut quibus hec oculis aſpicis iſta lege ſic etiam gręci: vnde illud habꝛahę καὶ ἀναβλέψας ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ κριὸς εἰς κατεσχόμενος τῶν κεράτων ἐν φυτῷ σαβὲκ· καὶ ἐπορεύθη ἀβραὰμ καὶ ἔλαβε τὸν κριόν. Transfertur etiam ad aĩum. Ouid. video meliora proboqꝫ: deterioꝛa ſequoꝛ. Unde pꝛophę appellabantur videntes qꝛ videbant eum quē cęteri nõ videbãt. Reuela inquit Dauid oculos meos ⁊ ꝯſiderabo mirabilia de lege tua. Utimur quoqꝫ hͦ verbo ēt ĩ cęteris ſenſibꝰ: cũ eos ad cognoſcendũ intendimus. Neqꝫ enĩ dicimus. Audi qð rutilet: aut olfac q̄ꝫ niteat: aut guſta q̄ꝫ ſplēdeat: aut palpa q̄ꝫ fulgeat. Uideri enim dñr hec oĩa. Dicimus aũt non ſolũ vide qð luceat qð ſoli oculi ſentire pñt: ſed ēt vide q̄d ſonet: vide q̄d oleat: vide q̄d ſapiat: vide q̄ꝫ durũ ſit. Jõqꝫ gñalis experientia ſenſuũ cõcupiſcentia oculoꝝ vocat: qꝛ videndi offĩn ĩ quo ꝑmatũ oculi tenent ēt cęteris ſenſibus ſibi de ſil'itudine vſurpant cũ aliq̄d cognitionis exploꝛãt inq̄t. Aug. li.x. cõ. Uñ dicimꝰ hoc verbũ trãſferri ad aĩum: ac qñq̄ꝫ poni ꝓ cauere curare ꝓuidere ꝯſiderare. Ter. Uide quo me ĩducas. i. aĩaduerte ⁊ cõſidera. Plau. Tu domi videbis. i. parabis. Dicimus etiaꝫ. Uide tibi. i. ꝓuide. Terē. ĩ phoꝛ. Recte mihi vidiſſeꝫ: ⁊ ſenis eſſem vltus iracũdiã. Huius v̄bi cõpoſita ſunt Circũuideo. Uñ ⁊ circũuiſo. Plau. in am. Sꝫ angues oculis oẽs circunuiſere. Euideo. Clare ⁊ expꝛeſſe video a quo. Euidens. Euidenter q̄ĩ frequētioꝛi vſu ſunt. Pꝛęuideo añ video. Pꝛouideo. ꝓuideo. ꝑfecte video. Hier. Peruides igit: ꝙ nõ ſolũ in eſu ſꝫ ⁊ in ſepulturis ⁊ ĩ ꝯnubijs ⁊ ĩ oĩ ꝯuerſatõe vnaq̄q̄ꝫ gẽs ſuo ritu victitet. Trãſuideo aliq̄d ꝑ coꝛpus ꝑſpicuuꝫ. video. Inuideo. A video ſit viſo. a quo ſit viſito. frequētatiuũ. Eſt ⁊ videoꝛ. depo. vt tu mihi videris vir pꝛobus.

Vide quid agas pꝛouerbiale quod ſolet dici his qui magna aggrediuntur.

Vidiſti multum hoc eſt. fuiſti multum cautus.

Viderit epicurus. i. videat: hoc ē huius rei illi cura ſit: vel huiꝰ opiniõis rõnē reddat: nõ ego. Sic accipienda ſunt. Tu videris: vos videritis. Illi viderit modus loquēdi minatoꝛius.

Videlicet aduerbiũ ꝯfirmandi q̄ſi videre lꝫ Teren. in adel. Uidelicet hoc audiuit. hoc eſt certe hãc audiuit. Sal. Uos de patricidis q̄d ſtatuatis cunctamini. Uidelicet cetera vita illoꝝ huic ſceleri ſtat: verum parcite dignitati lentuli.

Vidua dicta eſt quaſi valde idua ab idus. qui menſem diuidit hoc eſt a viro diuiſa hinc Uiduare diuidere.

Viduo.as. diuido ſeu ꝑuo. Hiero. cõtra Joui. Põt enĩ accidere vt auus ꝑmo marito in extrema ſenectute viduet. Uiduus pꝛiuatus diuiſus. Hoꝛa. li. car. voce dum teret viduus phare tra riſit apollo. Cice. lib. ij. tuſ. ſic me ipſe viduus peſtes excipio anxias. i. pꝛiuatus.

Viduertas apud Catonem calamitas dicitur.

Vieo. vies. vieui vietũ pe. ĩdifferente. Hoꝛa. in epo. Quis ſudoꝛ vietis ⁊ quã malus vndiq̄ꝫ mēbꝛis creſcit odoꝛ. Eſt ãt viere ligare ĩflectere qꝛ vietis virgis ligare poſſumus qðlibet. Uñ Uietus mollis languidus flexibilis ſine vi. Uar. de opo rothecis. Ne cũ humoꝛē amiſerint ꝑtinaci vēto mala vieta ſiãt. i. flexa ⁊ obliqua facta. Plau. in menę. Uiden tu illi oculos viere vt viridis exoꝛit coloꝛ. i. in obliquũ flectere. Unde Uietos rotarũ cantus ⁊ ligna contoꝛta.

Vietoꝛes qui vaſa vinaria religant ſtipantqꝫ.

Vigeo.es.gui. viuo ſiue potens aut in vigoꝛe ſum. Lact. lib. vij. Quid de deo non facile eſt cõpꝛehēdere: qũo vigeat ſine coꝛpoꝛe. Ci. li. j. tuſ. Multaq̄ꝫ ſecula poſtea ſic viguit pythagoręoꝛum nomen vt nulli alij docti viderentur.

Vigoꝛ. firmitas robur.

Vigeſimus.a.um. ſit a viginti: vt vigeſimus annus eſt ex quo litteris operam dedi.

Vigeſima.ę. tributum ſex exatio. ſicut decima. Uigeſimarium aurũ a Liuio dicitur quod ex vigeſimis exigebatur.

Vigilię: nocturnę ſunt: excubię diurnę pariter ⁊ nocturnę. Hiero. ĩ Ser. ad fratres: hec ⁊ hmõi tãta ac talia iõ ſancti illi cecinerunt ⁊ ſcripta reliquerũt vt nos eoꝛũ poſteri paribus excitaremur exēplis ad celebꝛãdas ēt noctibus ſalutis nr̄ę excubias. Sciendũ vigilias militares in q̄terna hoꝛarũ ſpatia diuidi ita vt pꝛima ſecũda tertia ⁊ quarta vigilia dicat Cęſar. Ubi ꝑ exploꝛatoꝛes cęſar certioꝛ fcũs ē tres iã partes copiaꝝ heluetios id flumē traduxiſſe q̄rtãqꝫ fere partē citra flumen ararim relictã eē: de tertia vigilia cũ legionibus tribus ex caſtris pꝛofectus ad eã partē ꝑuenit quę nondum flumen trãſierat. Interdum vigilię: dñr ipſi cuſtodes qui vigilãt. Sal. Et ab incendio intelligebat vrbem vigilijs munitã. Interdũ vocant ꝓfeſti dies ꝙ vigilare añ diē feſtuꝫ mos eſt in ſacrificijs faciendis. ⁊ ſacris hymnis cantandis.

Vigil dicit qui non eſt toꝛpens quales ſunt doꝛmientes ſed q̄ in vigoꝛe ſuo eſt. a quo ꝑuigil qui aſſiduę vigilat. ⁊ qui diligens ⁊ induſtrius eſt. Et vigil nocturnus cuſtos qui ⁊ excubitoꝛ dicitur a quo pꝛefectus vigilum vocatus eſt.

Vigilo.as. nõ doꝛmio ꝑ trãſlationē diligenter audio. Juue. Sꝫ vigilat cõſul. Itē vigilare ē ſtudiũ ⁊ diligētiã adhibere. Uñ Inuigilare eſt alicui rei incũbere. Euigilare expergiſci ⁊ ad aliquid agendum intentum eē. Peruigilare ad ſinē vigilare. Aduigilare iuxta vigilare ſolicitare cogitareue. Teren. in an. Nam ſatis credo ſi ad vigilaueris ex vnis mihi geminas cõſicies nuptias. Hinc Uigilantia q̄ plęrũq̄ꝫ ꝓ diligentia ponitur. Idē in adel. Uigilantiam tuam mihi narras.

Villa domus extra vrbem caſa villatica ⁊ ſuburbia quę habitandi cauſa conſtituta eſt. Domus pꝛopꝛie in vrbe eſt. Ply. Modus hic ꝓbat vt neqꝫ fundus villa. neq̄ꝫ villa fundũ q̄rat. Ci. li. j. de. oꝛa. Quin tu igit facis idem qð faceres ſi in aliquã domũ plenã oꝛnamentoꝛũ vel ĩ villam veniſſes. hęc pęnoꝛũ lingua. Magar appellat. Uñ villę Magalia appellantur. Dicta villa a vehēdo quaſi vehilla ꝙ in eam fructus cõuehebant ex agris. Cuius diminutiuum eſt villula.

Villicus. pe. coꝛ. ꝓpꝛie villę gubernatoꝛ. vel q̄ ꝑeſt pagi ⁊ totiꝰ rei ruſticę curę. Uñ a villa villicus nomen accepit. Uar. lib. j. de re ruſ. Uillicus agri colēdi cã ꝯſtitutꝰ atqꝫ appellatus a villa ꝙ ab eo in eam conuehuntur fructus ⁊ vehunt cum veneunt a quo ruſtici ēt nunc quoqꝫ viam vehã appellant ꝑꝑ vecturas: ⁊ vellã non villa quo vehũt ⁊ vñ vehũt. Oeconomus aũt tam pecunię q̄ꝫ frugũ ⁊ oĩum q̄ dñs poſſidet diſpēſatoꝛ eſt. Ponit tñ qñq̄ꝫ villicus ꝓ ruſtico agricultoꝛe. Ho. Uillice ſyluarum ⁊ mihi me reddētis agelli. Col. li. xij. Uillicus ſemper caueat ne impꝛouidus ab ope vincatur. Res eſt agreſtis inſidioſiſſima cunctanti.

Villico.as. ⁊ villicoꝛ. depo. ſig̃t ruſticoꝛ. Põp. Ego rus eo vt aliquot diebus villicer. Ter. in ecy. Hic villicoꝛ ante vrbē Aliqñ villicari eſt villę pꝛęeſſe. Põpo. Longe ab vrbe villicare quo herus rarenter venit: nõ villicari ſed dominari mea eſt ſnĩa. Hinc villicatio ipſa ruſtica negociatio vel villę diſpenſatio. vt in euphõio. Redde rõnē villicationis tuę.

Villaticus.a.um. quod ad villã pertinet. Uñ villatica paſtio dꝛ

alimentum

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

alimentum quod pertinet ad aīalia muta quę ruri nutriunť
vtputa pecudes aues piſces. Sic dicit villaticus canis qui
in villa tenetur.

Villanus q̄ in villa habitat. Vñ ⁊ ſemiuillanus ſemiruſticus.

Villaris. ⁊ hoc villare. ſicut villaticus. Ply. lib. x. Villarib⁹ gal
linis ⁊ religio ineſt. inhorreſcūt edito ono excutiuntq́ʒ ſeſe.

Vile adiectiuū. quod quidā a villa deducūt vna lr̄a abiecta: ꝙ
oīa in villa viliora ſint q̄ʒ in vrbe. i. minori ꝑtio vendantur
Vile. n. ꝓprie dr̄ qđ parum valet. Cuius 9̄rium eſt carum.
Ponit interdū ꝓ abūdāti. q2 oē qđ plurimū abūdat vile ē
i. puo ꝑtio vēdit. vir. li. j. ge. Si vo viciā ſeres vileq́ʒ faſellū

Vileo. es. vilis ſum. a quo Vileſco. vilis fio. Aug. Ipſe eſt de⁹
q̄ per vniuerſam creaturā. quottidiana miracula facit. quę
hoīb⁹ nō facilitate ſʒ aſſiduitate villuerūt. i. vilia fcā fuerūt.

Vilito. as. pe. c. vile facio. Turpil. Et q̄rar tua vitia q̄ te vilitant.

Villus pilus. Mar. Calfaciunt villi pallia noſtra mei.

Villum diminutiuum a vinum: ſicut vllus ab vnus.

Vimen oē virgultū molle ⁊ ad ligādū aptū: q̄ſi vincimen. Co-
lume. Nec refert cuius gñis vimen ſeras dūʒ ſit lentiſſimū.
Plyn. Et alię arbores virgas ſequaces adiuncturas lentitię
alię pręteneues viminibus texēdis ſpectabili ſubtilitate. Fi-
unt autēʒ vimina ex ppl'oꝝ virgis: vlmi: ⁊ ſanguineoꝝ fruti-
cum. ⁊ betulę ⁊ vitis ⁊ coryli in tortę. ⁊ ſalicis q̄ principatuʒ
obtinet. Hic Vimine⁹. a. uʒ. qđ ē ex vimine. vt vaſa vimīea.

Viminale qđ ē ad ligādū aptū. ſeu qđ ꝑtinet ad vimina. Ply.
hęc ē viminalis cultura viminalis collis dictus eſt romę ꝙ
ibi viminum ſylua fuit. Vel a ioue vimineo ꝙ ibi arę ſint.
aqua ⁊ viminalis via qua ad viminalēʒ collem ducebat Ea
dem Numentana a numentano agro.

Vinco. is. vici. victū ſupo. Per tranſlationē ponit pro expmo
⁊ quaſi difficultatē rei dicēdo ſupo. Vir. Nec ſum aī dubi-
us verbis ea vincere magnū q̄ʒ ſit. Item pro aī compos fio.
Idem lib. iij. Geor. illi victor. Ego ⁊ tyrio cōſpectus in oſtro
Compoſita huius verbi ſunt Conuinco deuinco. Euinco ⁊
ꝓuinco. Deriuata ſt. Victor. Victrix. victoria. victorioſus ⁊
victima. Vincibilis ⁊ vinci pōt. Col. li. iiij. Grauem terram
vix vlla cultura vincibilem.

Vincio. is. xi. ctum. cū. n. ante. c. ſigt ligo quaſi vim iniicio. Vir.
Purpureoq́ʒ alte ſuras vincire cothurno. huius compoſita
ſunt. Deuincio valde vincio. Cic. Maxima mecuʒ familiari
tate deuinctus. Reuincio Gel. Videbamus androclū ⁊ leo-
nem loro tenui reuinctum vrbe tota circū tabernas ire.

Vincula ⁊ ſincopē Vincla dicūtur ligamina. Col. lib. iij. Salix
hūida loca deſiderat. geniſta ēt ſicca vtrēq́ʒ tuʒ circa vineam
ſerunť. cum palmitibus idonea ꝑbent vincula. Et per tranſ-
lationem dicitur Carcer in quo noxij uincti ſeruantur.

Vinctus ligatus ⁊ aliqñ captiuus dicit. Unde ēt q̄nq́ʒ pro ſer
uo ſumitur. Seneca. Qui vnus erat e vinctis cęſaris mos li
bertate donatus eſt.

Vindex ꝓprie vltor iniurię. Et qui alterius cām ſuſcipit vindi
candū vt quos nūc ꝓcuratores vocamus. Et vindex qui ſe
ex ſeruili cōditōe in libertatem vindicat. a Vindicio ſeruo
ex vrbe Setia. q̄ qm̄ cōiurationē de reducendo. Tarquinio
detexit liberatus eſt vt inquit. Liui. lib. iij. Hinc ⁊ vindicię
dicuntur ſnię que in libertatem aſſerunt.

Vindico. as. pe. cor. proprie vlciſcor. Vñ uindicta. Ambr. Non
tionē q̄rebat eo uſq́ʒ: vt dicenti ſibi Sarnię filio ꝙ vīdicare
in eum vollet nō ꝑmiſit. Et vindicare eſt ab iniuria cōtume
liaue aut damno defendere liberare. Ci. Et eſt ſenect⁹ nā lo-
quacior ne ab oībus eā vitijs uidear uindicare. Liui. lib. iij.
A cuius crudelitate uoſmet ipſis armis uindicaſtis. Item
ꝓtrahere ⁊ in libertatem aſſerere. Vñ Vindicta uirga qua
ſerui libertate a pretore donabantur.

Vindicta ultio aliqñ libertas: ſiue uirga qua ſui libertate do-
nabanť. Nā faciēdi liberi tres ꝑtes ſunt. Una ut cenſu liber
fiat. Cēſebanť. n. antiq̄tus ſoli ciues ro. Siq̄s. n. Cōſentien
te uel iubente dño nomen detuliſſet incenſum: ciues ro. fie-
bat ⁊ ſeruitutis uinculo ſoluebať. altera ꝑs adipiſcendę li-
bertatis q̄ uindicia uocabať. ſ. uirgula quā pretor manumit
tendi ſerui capiti imponēs eūdē ſeruuʒ in libertatēʒ uindica
bat dicens q̄dam uerba ſolēnia. Atq́ʒ ideo illa virgula Vin
dicta uocabať. Tertia ꝑs faciēdi liberi eſt ſi quis ſupmis uo
luntate in teſtamenti ſerie ſeruum liberum ſcripſerit.

Vindelicia ꝓuincia Europe. ſicuti a Ptol. li. iij. ſcribiť. Eſt āt
inter Rhetiā quā hʒ ab occaſu ⁊ noricum ab oriente. Eaʒ ly
cius amnis diſtermiat a rhetia. Enos fluui⁹ diuidit a No-
rico. A ſeptētrione Danubio terminatur. A meridie alpibus
ſupra italiā extēſis. Eius ciuitas iſignis fuit Auguſta Vin-
delica. uindelicos. uicit. Druſus in cuius laudē cecinit Hor.
Videre rheti bella ſub alpibus druſum, gerentēʒ uindelici.

Vinea locus uitibus cōſitus a uite multa uinearuʒ tria ſunt ge-
nera. Iugata humi proiecta ⁊ Arbuſtiua. Eſt Vinea inſtrm
bellicū ex lignis cōpactū latū pedibus octo altum ſeptē lōgū
ſexdecim tectuʒ duplici ligno. cretibuſq́ʒ cōtexiť. latera quo
q́ʒ uimine ſepiunť ne ſaxoꝝ ac teloꝝ impetu ꝑfringanť. Ex-
trinſecus autem ne crementur crudis ac recentib⁹ corijs ite-
gunť. Cum plures fuerint iunguntur ordine ſub quibus op
pugnantes tutius ad muros ſubruendos pugnant.

Vinearius. a. uʒ quod eſt uineę. uel qđ ad uineā pertinet: Col.
li. vi. Validaʒ vitem in ramos deducere cenſeo ⁊ traducib⁹
diſpergere atq́ʒ durare certoſq́ʒ uinarios colles precipitare.

Vineaticus. a. um. quod ad uineaʒ pertinet vt falces vineacę.
Var. Sic alia quoꝝ nōnulla generi ſpēs hñt plures. vt fal-
ces. Nam dicuntur uineaticę opus eſſe ſex. Col. lib. v. Ais
vnuʒ atq́ʒ alterum rep̄hēdiſſe quippe ſeminibus uineaticis
nimium me profundos cenſuiſſe fieri.

Vinealis. ⁊ hoc uineale qđ eſt aptū ad uineam. Col. li. iiij. Sʒ
ne nūc ꝑ infinitas terręni ſpēs euagemur non intempeſtiue
cōmemorabimus Iulij Grecini cōſcriptaʒ velut formulam
ad quam poſita eſt imitatio terrę vinealis. Vinum a vi de-
duciť ꝙ vim feramenti Et in plurali hʒ vina ⁊ vinis. Oui-
di. Et ven⁹ ⁊ vinis: ignis in igne fuit. Mar. Reſinatabibis
vina falerna fugis. Quattuor p̄cipui ſunt vini ſapores: dul-
ce acutū: lene ⁊ auſterū. Primus noe vinuʒ inuenit ſicut ſa-
crę teſtanť littere. At gentiles docent bacchū vini reptorem
fuiſſe. Primus vero italis ſaturnus dedit e creta in latium
aduectus. Vinum tortiuum dr̄ qđ nouiſſime expreſſuʒ eſt.
ꝓtopū anteq̄ʒ calcenť vuę ſponte defluens. Diminutiuum
a uinū ē. Villū qđ ēt Vinellū dr̄. vel vinū αωοτου οιvου

Vinolentus. ebrioſus: vino ingurgitans.

Vinoſus. qui ad vinum affectus eſt. Plyn. ait. Idcirco vino-
ſos dici hoīes ꝙ ſoli aīalium nō ſitientes bibunt. Uinoſus
ſuccus: vt idem auctor eſt ꝓprie eſt moro pyro. myrto. Idē
Inter mala punica genera vinoſa q̄dam appellat q̄ aluuʒ ſi-
ſtunt ⁊ ſtomachum.

Vinetū locus vbi multitudo vitis cōſita eſt hoc eſt vbi multę
vites: uel multę vineę ſunt. Col. li. iiij. Cui uineta facere cor
di eſt faciat vitiariū ex quo poſſit agrum uineis ueſtire.

Vinitor. pe. cor. ruſticus uinearum cultor. Col. lib. j. Separādi
ſunt aratores a uinitoribus. Virg. li. ij. ge. Iam canit extre-
mos effętus vinitor antes.

Vinarius uini uenditor. Vñ Lamprid. ſcribit Alexandruʒ ro-
manum impatorem cōſtituiſſe corpa uinarioꝝ ⁊ caligario-
rum ⁊ dīo oīum artiū. Et apud Plau. in aſi. ſarmontio uina
rij exerābi. Sue. De Claudio. Cuʒ de lanijs aut uinarijs age
retur exclamauit in curia.

Vinarius. a. um. qđ ad uinuʒ ꝑtinet ut taberna uinaria uas ui-
nariuʒ in q̄b⁹ aut uēdiť aut teneť uinuʒ. Hier. in Ioſuę. Tu
lerūt ſibi cibaria ſaccos veteres ⁊ vtres uinarios.

Vinacea ſunt graue uue iam preſſę. Col. lib. ix. Vinacea q̄uis
tolerabiliter paſcant dari non debent niſi q̄bus tpibus anni
auis fętū nō edit. Aug. Vina recondet in apotheca uinacea
vo pecoribus ꝓiecit Eſt ⁊ uinaceus a. um. Plyn. Legimus
quēdam grauo uinaceo ſuffocatum: hoc eſt acino vuę.

Vinalia tam ſecundę q̄ʒ quarte decli. pro die feſto quo ueteres
nouum vinum Ioui libabant menſe Aprili.

Vindemia quaſi vindemia a vino demendo. Virg. lib. ij. Ge.
Non eadēʒ arboribus pendet vindemia nr̄is. Sūt q̄ diſtin-

guant īter Vindemiaꝫ ⁊ vindemias ꝙ vindemia ſit totius orbis gn̄alr̄. Vndemię ſingulariū partiuꝫ vt plus ſignificet ſingulare q̄ꝫ plurale. Sicut plus ē cū dicimꝰ ꝑ terrā pluit q̄ꝫ ꝑ terras. Tūc.n.oē elemētū ſignificamꝰ. Trāſfert̄ quoqꝫ etiā Vindemia ad alia. Plyn. Patria mellis vindemia melior. Col.lib.x. Mox vere trāſacto ſequit̄ mellis vindemia.

Vindemio. as. a quo vindemiator cuius de ſyllaba cor. metri cā. Hora. in Ser. Vindemiator ⁊ inuectus cui ſępe viator. Ouid. vō. detraxit. a. vt de ſyllabaꝫ produceret. Ait.n. in faſ. At nō effugiet vindemitor hoc quoqꝫ cām. Sic. Col. lib. v. vindemitoribꝰ quoqꝫ hę ſemitę ⁊ iugū pedamētaqꝫ ſarriētibus opportunā laxitatē p̄bent ꝑ quam vel fructus vel ſtatumina portent̄. Eſt aūt vindemiator q̄ vindemiat. Et vindemiator ſidus qđ tertio nonas. Martij apparet.

Vindemialis ⁊ hoc. ale. qđ ad vindemiā ꝑtinet. Aug. lib. ix. cō. Et opportune iā pauciſſimi dies ſuꝑ erāt ad vidſemiales ferias ⁊ ſtatui tolerare illos vt ſolēniter abſcederē. Idē ſubīn ꝓtulit Renūciaui pactis vindemialibus. vt ſcholaſticis ſuis mediolanenſes venditorem verborꝫ alium ꝓuiderent.

Vindemiatorius. a. um. quod ad vindemiam pertinet. Varro. nihilomagis torcula vaſa vindemiatoria aut ſerias oleariās ac trapetas.

Vinulus. pe. cor. molliter ſe gerēs ⁊ minime viriliter quod faciens illecebroſus. Plau Compellando blanditer oſculādo oratione vinula venuſta.

Viniolus qui molliter ſe gerit ⁊ effęminate.

Violo. as. pe. cor. corrumpo polluo ⁊ q̄ſi vim infero: quod ꝓp̄e de virgine dr̄. Aug. lib. iij. cō. Violat̄ ipſa ſocietas quę cum deo eſſe nobis dꝫ cum eadem nā cuius ille auctor eſt libidinis peruerſitate polluit̄: hinc Inuiolatus intemeratus.

Violentus qui vim facit.

Violabilis qui aptus eſt vt violatur: ⁊ inuiolabilis qui non facile violari poteſt.

Viola q̄ſi minime violata ꝑ antiphraſin: vel ꝙ non violanda vel ab olendi vi vel per diminutionē a gręco. ιον.

Violaruꝫ tria ſunt gn̄a. Naꝫ eſt viola purpurea quę nomē grecū tꝫ ⁊ appellatur ιορ ἄνθοσ quod eſt viola flos. Vnde ⁊ veſtis iamthina hanc eandem quidam a colore bacę vacinum dixerunt: vt inquit. Apul. Secunda eſt lactea. Tertia ē coloris palliduli.

Violaria: loca vbi naſcuntur violę. Virgili. lib. iij. Ge. Irriguū libant violaria fontem.

Violaceus. a. um. ideꝫ qđ purpureus q̄ in uiolę colorꝫ tendit. Cor. nepos. Me iuuene uiolacea purpurea uigebat.

Violarius. rij. dicitur uiolacei coloris infector.

Violaris. ⁊ hoc uiolare. quod eſt coloris uiolę. Plau. Flammare uiolari ueſte.

Vipera. pe. cor. ſerpentis genus ꝙ ui periat nihil enim attinet ad huius dictionis etymologiā pario naꝫ deberet tunc dici uipara non aūt vipera de uipera vō nicādrus ita ſcribit appellās ipſaꝫ echidnā q̄ tn̄ dr̄: ē͛t echis uulgo dicūt maraſſum unde ait nicander. θολερο κυνοδοντι θουρας ολαξ εμφυσα καρηρ αποκοψενομευνου οι δε. πατροσ λωβην μετεκιαθον αυτικα τυτθοι γινομενοι εχινες επει διαμ ρος αραι ην γαςεραν α βρωσαντος αμητορες εξεγενοντο. Nam corroſis lateribus exeunt pulli cum matris interritu. Amb. lib. hexa. Vipera nequiſſimuꝫ genus beſtię ⁊ ſuper oīa q̄ ſerpētini ſunt gn̄is aſtutior ubi coeūdi cupiditatē aſſūpſerit murenę notaꝫ ſibi reqrit copulā: uel nouā preparat ꝓgreſſaqꝫ ad littus ſibilo teſtificata p̄ſentiā ſui ad coniugalē amplexuꝫ illā euocat. Murena āt inuitata nō deeſt uenenatę ſerpēti. expetitos uſus ſue impertit coniunctōis. Atqꝫ ubi aduentare uipa compareꝫ ſenſerit uenenū euomit reuerētiam marito deferes. Hiero. uero ad p̄ſidiū ſic ſcribit. Vipe ꝑ os coitū faciunt. maſculi morteꝫ cōtēnūt. ſed femina in ipſo coitu ſiue magna dulcedine exagitata: ſiue futuri p̄ſciens ꝑiculi duꝫ abſorbet ſemen caput maſculi excidit ⁊ ſic eū occidit. Sꝫ cū cōcepit viſcera illiꝰ ab ipſis quos cōcepit comedūt̄. ⁊ ſic mr̄em occidūt. A uipa fit uipinꝰ. a. uꝫ. Ply. E uipina carne fiunt Theriachi paſtilli.

Vipiones ſunt minores grues: ſicut pipiones minores colūbi. Ply. lib. ix. in balearibus īſulis ait ī honore mēſaruꝫ eſſe uipiones. Sic.n. uocant minoreꝫ gruem.

Vir. aui dr̄ ꝙ ui hoc ē potētia preſtet. Et mō reſpectu etatis dr̄ uir. Ply. qđ nō mō in puero: ſiue adoleſcēte: ſꝫ ēt ī uiro admiratione dignuꝫ uideret̄. Mō reſpcū ſexus: ut Eſt ne uir an mulier? Vnde ſemiuiri dn̄r Eunuchi: ⁊ molles atqꝫ effemiati. Mō reſpcū coniugij: ut Vnius uxoris uir. Nec ſolū de hoībꝰ ſed etiā de brutis. Vir. Vir gregis ip̄e cap. Mō reſpcū fortitudinis. Virꝫ.n. hoīeꝫ p̄nti excellentiqꝫ aīo nūcupamus. Curtiꝰ. exurgite inquit aliqn̄ ſi uiri eſtis: atqꝫ arma capeſſite. A uir fiunt ſemiuir duūuir. triūuir q̄nqueuir ſeptem uir: decemuir: centumuir: leuir. Viripotens. Vir illuſtris. uir deuotus. uir magnificus. uir ſpectabilis. q̄ oīa ſm̄ Priſ. iō cōpoſita. accipiunt̄ qr ſub uno accentu ꝓnunciantur.

Virago. pe. ꝓ. mulier fortis q̄ uiro ſilīs ſit: ⁊ uirilia opa faciat.

Virilis ⁊ hoc uirile. pe. ꝓ. qđ ē uiri: ut opus uirile. Aliqn̄ dicit̄ fortis magnanimus: a quo. Virilitas ⁊ aduerbium Virilr̄.

Virbiꝰ: Vir bis dictus. Quo nomine dictus eſt hipolytus theſei. ⁊ hippolyte amaronis filius. Vide in dictiōe hippolytꝰ

Viripotens cum accentu in antepe. dicitur Virgo quę annos pubertatis exceſſit ⁊ quę iam uirum ſuſtinere pōt.

Viro. as. fortifico: a quo E uiro de quo ſupra.

Viritim aduerbium. ſignificat per ſingulos uiros. Cato. Pręda quę capta eſt uiritim diuiſa. Dicitur etiā de uno uiritim. Hora. in epiſtolis. qđ legeret tereretqꝫ uiritiꝫ publicus uſus Curtius. Si quis uiritim dimicare uellet ꝓuocauit.

Viritanius. ager qui uiritim populo diuidebatur.

Viroſa mulier dr̄ q̄ viri appetēs eſt ſicut mulieroſus uir mulieris appetēs. Et uiroſi loci a Catone dn̄r q̄ coituꝫ uiri affectāt: ⁊ ſic hꝫ pri. core. Lucil. Vetulā atqꝫ uiroſam uxoreꝫ cędaꝫ potiꝰ q̄ꝫ caſtrē egomet me. At uiroſus. a. uꝫ. a uirus fit ⁊ hꝫ pe. ꝓ. ſignificatqꝫ qđ eſt mali odoris ⁊ qn̄qꝫ qđ ē mali ſaporis Vir. Viroſaqꝫ pontus caſtorea. Cōſtat.n. caſtoreum fędi ⁊ execrādi odoris eſſe: adeo: ut pręgnātes odore eius eijciant fętū. Var. Rācidā carnē appoſuit nobis ⁊ uiroſam. i. mali ſaporis pōt etiam dici uiroſus pro forti a uiribus.

Virgo. a uiridiori. i. ualidiori ętate appellata eſt. Vn̄ ⁊ matres ſępe v̄gies dn̄r. Virg. de paſiphę q̄ triuꝫ filiorꝫ mat̄ erat. Ah v̄go īfęlix q̄ te demētia cępit? Nūc vō v̄go gn̄is cō. ⁊ taꝫ marē q̄ꝫ fęminaꝫ ſignificat rei uenereę experteꝫ. ſicut mulier a mollicie dicit̄ q̄ āpliꝰ v̄go nō ē. Ci. Obiurgātibꝰ ꝙ ſexagenarius popiliā v̄ginē duxiſſet. Cras mulier erit inq̄t. Vlp. Qđ ſi ego me v̄ginē emere putarē cū eſſet mulier. emptio non ualebit. Veteres ēt oē īcorruptū ⁊ ītactū v̄ginē dixerunt. Ci. p̄hia caſta uerecunda īcorrupta v̄go. Et Aug. Saliuā v̄ginē dixit q̄ nōdū cibo potuqꝫ corrupta fuit. dicit eniꝫ. Quāta ſit orandi differētia īter uacuū uētrē ⁊ refertū īter rubēteꝫ facieꝫ ⁊ ora pallētia. inter ſaliuā uirgineꝫ ⁊ labra crapulis diſſoluta.

Virgūcula diminutiuū accipitur ꝓ p̄ua puella ⁊ ꝓ p̄ua uirga.

Virgineus. a. um. quod eſt aut fuit uirginis.

Virgialis ⁊ hoc v̄ginale. qđ ē dignū uirgine q̄ꝫuis ⁊ pro uirgineo qn̄qꝫ accipiat̄. Quale ē illud. Deus qui uirginalē aulam beatę marię in qua habitares eligere dignatus es.

Virtꝰ a uiro dicta ē ⁊ ꝓprie fortitudinē ſignificat ꝙ uiri maxie fortitudo ſit: ſiue ꝙ uir fortis dicit̄. Virg. Tūc pudor incēdit uires ⁊ cōſcia uirtꝰ. Lac. li. de opi. Vir noīatꝰ ē ꝙ in eo maior uis ē q̄ꝫ ī fęmia. Et hic uirtꝰ nomē accepit. Vn̄ cuꝫ uirūꝰ dicimus nō, tā ſexū ſignificamꝰ q̄ꝫ robuſtū ⁊ fortē. Viri.n. propria uirilitas ē ⁊ robur. Et tūc diffinit̄ uirtꝰ ꝙ ſit ꝑferendorū malorꝫ fortis atqꝫ īuicta patientia. Quoniā aūt fortitudo cęteris v̄tutibꝰ excellit: factū ē ut rectę aīaffectiones uirtutes appellēt̄. Sic q̄cq̄d uitio cōtrariū ē v̄tus dr̄ q̄ ſic diffiniri ſolet. Virtꝰ ē affectio aīcōſtās cōueniēſqꝫ laudabiles efficiēs eos ī q̄bꝰ ē ⁊ ipſa ꝑ ſe ſe ſpōte ſepata etiā utilitate laudabilis. Hor. Virtus eſt uitiū fugere ⁊ ſapīa prima. Ariſto. Virtꝰ ē hitꝰ electiuus ī mediocritate cōſiſtēs. Seneca. Virtus nō aliud q̄ꝫ recta rō eſt. Aug. li. iiij. ci. dei. Virtus a uete-

ribus diffinita eſt. Ars bñ recteqꝫ viuẽdi. Vñ ab eo qꝺ̃ greꝫ ce αρετη dr̃ virtus nomẽ artis latinos traduxiſſe putauerunt. Virtutẽ antiq̃ deam fecerũt. quã Aug. nõ eſſe deaꝫ ſed donũ dei aſſerit. Lucil. de virtute. Virtus albini eſt preciuꝫ pſoluere vex. Virt⁹ eſt hoĩ ſcire id qꝺ̃ q̃qꝫ hẽat res. virt⁹ ſcire hoĩ vtile q̃d ſit honeſtũ. q̃ bona q̃ mala: itẽ qꝺ̃ in vtile turpe inhoneſtũ. Virt⁹ q̃rẽdę finẽ rei ſcire modũqꝫ. Virtus diuitijs p̃ciũ pſoluere poſſe hoſtem eſſe atqꝫ inimicũ hominũ moꝛũqꝫ maloꝝ. Contra defenſoꝛem hoĩum moꝛũqꝫ bonoꝝ hos magnifacere his bñ velle his viuere amicuꝫ. Cõmoda pręterea patrię ſibi differẽtia putare deinde parentũ tertia iam poſtremaqꝫ noſtra. Aliqñ virtus dr̃ vis illa quę res cuius eſt virtus perfecta reddit̃. Ci. li. v. de fi. At q̃ in ſenſibus eſt a ſua cuiqꝫ virtus. Aliqñ pro ope ⁊ auxilio. Plau. Deuꝫ virtutem eundẽ hoſpitio accipiã. Aliqñ pro merito. Ideꝫ. Quę in proba eſt mers pręciũ ei pro virtute vt veniat.

Viriatus magnarũ virium. Lucil. Cõtra flagitiũ neſcire bello vinci a barbaro viriato annibale. Et viriatus luſitanoꝝ ducis nomẽ: qui vir caliditatis acerrimę fuit quippe q̃ ex venatore latro ex latrone ſubito dux atqꝫ imperator factus romanos exercitus contriuit. ſed tãdem ſuoꝝ fraude interfectus eſt. Hinc Viriatinum bellum dictum eſt.

Viridis ⁊ hoc viride a vigore dr̃. Unde dicimus virides plãtas quę nõdum aruerunt ⁊ in vigore ſuo ſunt: ⁊ qm̃ in illis herbaceus coloꝛ eſt. eũ etiam coloꝛẽ viridem dicimus. Unde Vir. Iam ſenioꝛ ſed tarda deo. viridiſqꝫ ſenectus.

Vireo. es. viridis ſum. Virgi. li. vj. Quale ſolet ſyluis brumale frigore viſcũ fronde virere noua. Hinc Vireſco viridis fio ⁊ ſic primã coꝛripit. Sta. li. i. ſyl. exuit atqꝫ alios melioꝛ reuireſcit in annos. Hinc ẽt Euireſco qꝺ̃ eſt ſine viriditate fio. Var. Atqꝫ ex ſanguinibus doloꝛe euireſcat colos. Interdũ vireſcere ſig̃t maioꝝ viriuꝫ fieri. Et ſic pri. pducit verius in poematis. hinc creſcunt animi vireſcit vulnere virus.

Virido. as. viridem facio. a quo viridãs quod eſt viride. Ply. Viridantium ⁊ alia plura ſunt genera.

Viroꝛ. ⁊ viriditas ſunt eiuſdem ſignificationis.

Viridarium locus in quo ſunt herbę ⁊ plãtę virentes ⁊ amęnitatę refertus. Sue. in Tibe. Militem pręteꝛianum ob ſurreptum e viridario pauonem capite puniuit.

Viretum locus viriditate plenus: vel ipſę herbę virentes. Col. lib. xij. Ficus neqꝫ nimium vireta neqꝫ nimium matura legi debet ⁊ in eo loco expandi qui toto die ſolẽ accipit hic vireta. i. viridia ⁊ male matura accipit. Hiero. in Geñ. Quę in paſtu paludis vireta carpebant.

Viridia etiam dicuntur prata ſeu horti arboꝛibus conſiti voluptatis cauſa comparati.

Viridicatus. a. um. Ci. ad. Q. fratrẽ. Equidem hoc qꝺ̃ melius intelligo affirmo mirifica ſuauitate te villaꝫ habiturũ piſcina ⁊ ſalientibus additis paleſtra ⁊ ſylua viridicata.

Virga. dicta eſt ꝙ vim gerat ligãdo verberãdoue. a quo noĩe fiũt tria diminutiua. ſ. Virgella: virgula ⁊ Virgũcula. Sed virgula etiam linea dicitur. Et virguncula puella.

Virgeus. a. um. quod eſt factũ ex virgis. Virgi. li. j. Geoꝛ. Virgea p̃terea celei viliſqꝫ ſupellex. i. vaſa de vimine facta Vir. lib. viij. Virgatis lucent ſagulis.

Virgulata ſeu virgata veſtis: vt Iul. pol. inquit: dicebatur tunica in q̃ꝫ intexebantur virgę purpureę. hoc eſt linee. quas gręci ϖαρυφος. Sed eas veſtes grãmatici interpretantur purpureas. q̃ verge galloꝛum lingua dicatur purpura.

Virgultum. multitudo virgarum pullulantium.

Virgindemia collectio virgarum ob verbera: aut ad aliquid vinciendum. Var. in Aga. Quid triſtioꝛeꝫ video te eſſe? an ideo qꝛ ſcapulę metuunt virgindemiam?

Virgilius. mãtuanus poeta celeberrim⁹. Maronę maiaqꝫ natus q̃ p̃mũ apꝺ̃ latinos iter poetas obtinet locũ. Sed ſũt ex recẽtioꝛib⁹. q̃ Vergiliũ. nõ virgiliũ ſcribi debere autumẽt.

Virus ĩdeclinabile ⁊ generis neu. qꝺ̃ ⁊ vir⁹ viri apud ãtiquos ſic vulgus vulgi dr̃. Luc. Liquit. n. ſupra tętri p̃moꝛdia viri. Et pprie ſig̃t aſpitatẽ odoꝛis ĩ hoĩe iã adulto. Quippe talis odoꝛ in puero nõ eſt. nec añ coitũ mulier̃. Ply. Prodeſt ⁊ aduirus alaꝝ. Ideꝫ. Signũ eſt vernis tpibus odoꝛis virus. Aliqñ ſig̃t aſpitatẽ ſapoꝛis. Idẽ. Aq̃ marina vetuſtate vir⁹ deponit. i. amaritudinẽ illã ⁊ ſalſedinẽ. Idem. Virus mali medici. i. acoꝛ ⁊ amaritudo. Aliqñ aſperitatẽ coloꝛis. Idem de ſanguine purpurę. Tum ſupadditũ decoquit̃ virus. Aliqñ geniturã. i. humoꝛẽ q̃ eſt genitalib⁹ fluit. Idẽ virus verrinũ a ſcropha a coitu exceptũ p̃us q̃ꝫ terrã attingat grauitati auriũ pdeſt. Aliqñ virtutẽ nãleꝫ. Luc. li. ij. Cõcoctoſqꝫ ſuo ꝯctus pdere viro. Ply. de magnete. Sola hac mã virus ab eo lapide accipit retinetqꝫ lõgo tpe aliud appendẽs ferrum. Aliqñ viroꝛem ſeu herbas virentes. Sta. li. i. ſyl. Atqꝫ oẽ benigne virus odoꝛiferis arabũ qꝺ̃ creſcit in aruis. Plerũqꝫ virus pro veneno ponit̃. Virg. Ille malũ virus ſerpẽtibus addidit atris. hinc Viroſus. a. um. de quo ſupra.

Virulentus qui eſt plenus veneno. Gel. Ut ſerpentium virulentoꝛum domitoꝛes ſint.

Vis hui⁹ vis. Actõ vim. Plr̃ vis. Actõ vis. Vctõ vis. Sal. lib. iij. hiſt. Male iam aſſuetũ ad oẽs vis cõtrouerſiaꝝ. Ponit̃ aũt Vis p v̓tute. Sal. Sed oĩs nr̃a vis in aĩo ⁊ coꝛpoꝛe ſita eſt. Aliqñ pro poſſibilitate ſeu foꝛtitudine. Virgi. Non ea vis aĩo nec tãta ſupbia victis. Aliqñ pro violẽtia. Idẽ. Fit via vi rapiũt. Hinc Violo. as. Aliqñ pro multitudine ac copia. Liui. Magna vis ex ſicilia aduecta. Sal. Scꝺ̃a tẽpeſtate ex põto vis piſcium erupit. Aliqñ pro celeri impetu.

Viſcus viſci. ⁊ viſcũ glutinũ qꝺ̃ ad aucupiũ ptinet. Nam viſco pp eius tenacitatẽ aues captant̃. Hoꝛ. in Ser. Sũmus ego ⁊ ppe me viſcus turrinus. Aug. li. de verbis dñi. Amoꝛ rex terrenaꝝ viſcũ eſt ſpũaliuꝫ penaꝝ. Et viſcũ antiqui dicebãt eſſe rete. hinc fit Inuiſco. as. qꝺ̃ eſt viſco inficio. Viſcoſus. a. um. quod eſt tenax. Dicitur etiam ẽt viſcidum.

Viſcus viſceris caro non tm̃ inteſtina. ſed quicq̃d ſub coꝛio ẽ. i. caro q̃ eſt inter oſſa ⁊ cutẽ. vnde ⁊ viſceratio dr̃ cõuiuium de carnibus factũ Virgi. Tergoꝛa diripiunt coſtis ⁊ viſcera nudant. Amb. Oſſa oĩa tenui operta ſunt viſcere. Hinc Euiſcero. as. qꝺ̃ eſt viſcera extraho. Vir. lib. xj. Compꝛeſſamqꝫ tenet pedibuſqꝫ euiſcerat vncis.

Viſcerari veteres dixerunt carnẽ populo diſtribuere ⁊ Viſceratio crudę carnis diſtributio. q̃ fieri ſolebat vl̃ in ſolẽni feſtiuitate. vel in funere alicuius excellẽtis pſonę. Gel. Tũ in albano viſceratio latis data. Liui. li. viij. Et populo viſceratio data. a. M. Flauio in funere matris Ser. Viſceratio eſt caro a viſcere nomine deducta.

Viſceratim aduerbium ſignificat per viſcera Enn. Diſſipat viſceratim membra.

Viſo. is. ad vidẽdũ eo. Ci. ad atticũ. Cupio eq̃dẽ ⁊ iã p̃dem cupio Alexãdriã reliquãqꝫ ęgyptũ viſere. i. ad vidẽdũ ire. Terẽ. i ecy. Nõ viſaꝫ vxoꝛẽ pãphili cũ in pxio ſit ęgra. Illꝺ̃ vo in an. Id viſo tũc: an illi ĩſaniãt. exponit Do. ad vidẽdũ venio aliqñ ponit̃ p video tm̃. p̃ſerti qñ iũgit̃ cũ eo. is. aut venio. Plau. i ru. Nũc huc aduenerís fanũ venio viſere rẽ diuinã factũ ſe dixerat. Ter. i ecy. Poſtq̃ꝫ accerſiuit ſępi⁹ ęgraꝫ ſimulãt mulierẽ nr̃a illico it viſere. at eã admiſit nemo. Et i phoꝛ. Vultis ne eam⁹ viſere. In cõpoſitis ẽt. Ter. ĩ an. Reuiſo q̃d agãt. Redeo inq̃t Do. vt videã q̃d agã. Et ĩ adel. Hera ego hic ad hos puiſã q̃ꝫ mox v̓ginẽ accerſant puiſo inq̃t duas res ſig̃t pcedo ⁊ video Plau. i Menę. Prouiſam q̃ꝫ mox vir me⁹ redeat domũ. Silr̃ qñ. gr̃a cã ſtudio ⁊ hmõi iũgunt̃ gerũdiuo Sal. Multi aũt q̃ e caſtris viſendi aut ſpoliandi gr̃a pceſſerãt volẽtes hoſtilia cadauera a cũ alij hoſpitem. pars aũt cognatos reperiebãt. Ter. i ecy. Ne mittas q̃dã viſendi cã queq̃ꝫ. Virg. Undiqꝫ viſendi ſtudio troiana iuuẽtus circũfuſa ruit. Ex q̃b⁹ dat̃ ĩtelligi hoc v̓bum nõ eſſe deſideratiñ ſicut multi putãt. ſed magis excitatiuũ. Nam ſi viſendi p deſiderio vidẽdi in iſtis ſumeret̃: ſenſus eẽt ineptus. ex gr̃a cã ſtudio. q̃ cũ p d̃ſiderio capiant̃ ſupflua foꝛẽt. a. viſo fiunt cõpoſita. Circũuiſo. Inuiſo. prouiſo. Reuiſo.

Viſito. as. frequentatiuũ ẽ a viſo a quo fit viſitatio q̃ pprie ad offm̃ pertinet: Plau. in Cur. Ibi me interrogat in epidauro

liconem trāpezitā ſi nouerim. dico me nouiſſe. q̄d lenonem cappadocem. annuo viſitaſſe. hic viſitaſſe pro ſepe vidiſſe capitur ſicut in epi. Noſcito hanc. nā video2 neſcio vbi me vidiſſe prius. eſt ne ea: an non eſt: q̄ꝫ animus ref̄ meus. Dij boni viſitaui ante hac certe ea eſt.

Viſus. us. ⁊ viſio. ipſe vidēdi actus. ſic̄ guſtus ꝓ actu guſtādi. Uir. Horrēdū viſu. Ponif̄ īterdū ꝓ eo qd̄ vr̄ Idē li. vij. Ri te ſecūdarēt viſus. Uiſiōes ēt phātaſię dr̄. Quintil. Quas phātaſias greci vocāt nos ipſi viſiōes appellemꝰ ꝑ q̄s imagines rex p̄ntiū ita repn̄tanf̄ aio. vt eas cernē ocul̄ ac p̄ntes hr̄e videamur. Preterea viſa ſomnia dr̄ ⁊ nocturna ſiue ēt diurna phātaſmata q̄ ēt vigilātibꝰ apparēt. Uir. Hoc viſuꝫ nulli nō ipſi effata ſorori ē. Uiſū ē faciēdū facē modꝰ dicēdi vt viſū ē facē vt te admonerē. qd̄ ē putaui te admonendū.

Vita. a viuo. is. ⁊ mō aiaꝫ ſig̃t ſine q̄ nemo viuit. Et hec triplex eſt. Seminalis q̄ ⁊ vegetatiua dr̄ ⁊ nobis cū arboribus cōis eſt. Senſualis q̄ cū pecoribꝰ. Intellectualis q̄ cū ſolis angelis. mō denotat mores. Ci. li. ij. ad herē. Deinde vita hois ex añ actis ſpectabif̄. mō alimētū ſeu victū. Ter. Eadē quippe hō iam grādior cui opa vita erat. mō ſpaciū viuendi. Aug. li. v. cō. Uita hec miſera eſt mors incerta. ſi ſubito ſurrepat. q̄uō hinc exibimꝰ. mō fortunā. Ter. Nā tua q̄dā hercle hec vita certe expetēda atq̄ꝫ optāda ē. variaf̄ ī pl̄i Ci. Serpit ꝑ diuꝫ vitas amicitia. a vita fit euitari quo vſus ē Ci. i tuſ. q.

Vita viuere ſcd̄m ſcripturas inq̄t Ambr. admirabilē quādam illā vitā beatāq̄ꝫ ſig̃t. ⁊ hūc viuēdi vſuꝫ. ſpirādiq̄ꝫ munꝰ cuꝫ beate vitę gr̄a veluti ꝯiūctū. ⁊ quadā ꝑticipatōe ꝑmixtū demonſtrare videf̄. hꝰ eſt. n. vita viuere. beatę vite actꝰ hēre in iſtiꝰ corꝑis vita. Cōtra aūt morte mori. q̄d eſt aliud niſi cuꝫ morte corꝑis ꝯformitatē ſig̃t moriētis. Cuiꝰ ⁊ caro cōi viuēdi munē defraudef̄. ⁊ aīa vitę ęternę vſuꝫ hr̄e nō poſſit. Eſt ⁊ q̄ vita morif̄. vt q̄ viuit corꝑe ſed actu morif̄ ſuo. q̄les ſūt de q̄bꝰ ꝓpħa ait. Deſcēdāt in infernū viuētes ⁊ illa de qua apl̄us dicit q̄m̄ viuēs mortua ē Morte viuē dr̄ martyres q̄ vtiq̄ꝫ moriunf̄ vt viuāt. morif̄ caro ſꝫ viui gr̄a mortuoꝝ.

Vitta per duplex. tt. ſignificat ligamentum capitis.

Vitalis ⁊ hoc vitale. qd̄ vitā p̄ſtat. vitalis v̄o ſbꝫ ꝓpriū nomē eſt.

Vitellus a vita dictus eſt oui pars rubra. ꝙ ex eo viuat pullus Ipſum. n. animal ex albo liquore oui corporaf̄ cibus eius in luteo. hoc eſt in vitello. Hor. in ſer. Quatenus ima petit voluēs aliena vitellos. mar. candida ſi croceos circūfluit vnda vitellos. vitulus vero bos nouus dicitur.

Vitis a vino dcā ē ꝙ ferat vinū. var. Et vitis eo ꝙ inuitef̄ ad vuas ꝑcipiēdas dcā p̄mo videf̄. Erat ⁊ vitis geſtamē cēturiōis nō carnificis aut lictoris. honorificētior. n. pēa q̄ a cēturione q̄ꝫ q̄ a lictore eſſet illata. Iuue. Nodoſaꝫ poſt hęc frāgebat vertite vitē. Si lētus pigra muniret caſtra dolabra.

Vitiariū. vitiū ſemiariū. Col. li. iiij. vitiariū neq̄ꝫ ieiūa t̄ra neq̄ꝫ vliginoſa faciēdū ē ſuccoſa tñ ac mediocri potiꝰ q̄ pingui. ⁊ pauloſupra. Cui vineta facē cordi ē p̄cipue caueat ne alienę potiꝰ curę q̄ꝫ ſue credere velit neue mercef̄ viuiradicē. ſꝫ genꝰ ſurculi ꝓbatiſſimū domi ꝯſerat faciatq̄ꝫ vitiariū ex: quo poſſit agrū vineis veſtire. Et vitiariū locus in quo ſunt vites: ſic̄ pomariū vbi ſunt poma. Uar. li. i. de re ruſ. Iō in vitiario p̄mitꝰ cuꝫ exit vitis tota reſecari ſolet ut firmiore ſarmēto e t̄ra exeat atq̄ꝫ in pariēdis colibꝰ uires hēat maiores.

Viticula diminutiuum a uite. Uirg. in diris. Dulci nāq̄ꝫ tumet nondum uiticula baccho.

Vitiſcere eſt uitem facere. Col. lib. iij. Seliquas gēmas que in terram abſconduntur. exceptis quattuor imis fac ad radas ne in ſumma radice uitiſcat.

Vitigineus. a. um. qd̄ ex uite fit. ut uigitineum ſimulachrum.

Vitiſator pe. cor. q̄ uites ſerit. Quo noīe dictus eſt Saturnus. vitiſator curuam ſeruans ſub imagine falcem.

Viticulus: capreolus uitis. Ply. Frutex folio hederę minus tamen longis uiticulis.

Vitex. ſalicis genus ex quo vaſa uiminea fiunt.

Vitilia. dicuntur quęcunq̄ꝫ ſic lenta ſunt ut cōmode flecti poſſint. a uinciendo dicta ut uitex: uitis minima uiticulę Ply. libro. ix. Cucurbita oīmodo faſtigiatur uaginis maxime uitilibus. Idem. Non multū a ſalice uitilium uſu diſtat.

Vitula: dea q̄ letitię preeſſe putabatur a Ro. Et uiticula uacca uiridioris ętatis. Uirgi. Ego hanc uitulam ne forte recuſes bis uenit ad mulctram depono.

tulus a uitulādo. i. laſciuiēdo. q̄ nō mō de bobꝰ genitis ſed ēt ex alijs quadrupedibus maioribus. Ply. de elephantis. Atq̄ꝫ ita ſalutato ſidere in ſyluas reuertunf̄ uituloꝝ fatigatos p̄ſe ferētes. Uir. ad equos trāſtulit. Iaꝫ uitulos hortare uiāq̄ꝫ inſiſte domādi. Quin ēt ex piſcibus. Idem de balenis Irrūpūt orcę in ſecreta ⁊ uitulos eaꝝ ac fętus lacerant morſu: uitulus ēt nomē piſcis eſt: ſiue potiꝰ maris bęlua corio ⁊ pilis tecta. Quę ⁊ phocas dr̄ parit in terra pecudum more. vituli aūt nomen accepit ꝙ illi in ſomno mugitus ſit. nullumq̄ꝫ animal teſte Ply. grauiore premitur ſomno.

Vitiligo totius corꝑis uitiū eſt. Nā uitiliginem faciūt diuerſi coloris maculę ꝑ oīa mēbra diſpſę. Dcā uitiligo uel a uitio. uel a uitulo ꝑꝑ eius mēbranę cādorē q̄ naſcif̄ inuolutus. Et hāc maculā gręci alphō vñ nos albū dicimus appellant ut inq̄t Feſtus allegāſ Lu. hęc odioſa mihi uitiligo ē unde dolet inq̄t. Sed celſus uitiliginē dicit eſſe herbā. q̄ alphos dr̄. q2 alba cū ⁊ alia quoq̄ꝫ fit guttis diſpſa q̄ melas colore nigro dr̄. utraq̄ꝫ tñ ſerpit. Ob hāc igif̄ ſilitudinē uitiliginem magis dictā puto. Non. n. hec herba ſiue uirgultū ut ait Feſtus a uitulo uel a uitio. ſed a uite nūcupaf̄ cuius nature eſt ut ſine adminiculo ſtare non poſſit. de morbo ſic meminit. Apul. ī magia. Cū caro in humorē craſſuꝫ ⁊ ſpumidū inimico igni colli q̄ facit ⁊ ſpū in idem parto ex cādore compreſſi aeris albida ⁊ humida tabes fluit. Tetra nāq̄ꝫ tabes ſi foras e porris proſpirauit maiore de decore q̄ꝫ noxa diffundif̄ pectoris primorē cutem uitiligine inſignit ⁊ oībus maculationibus cōuariat Ply. lib. xx. Ferunt eos qui quotidie edūt capparim ꝑalyſi nō periclitari. nec lienis doloribꝰ radix eiꝰ uitilagines albas tollit. Mar. li. iij. linguę uitiliginē dedit per quādam ſimilitudinē cū inq̄t. Scabros dentes uitiliginēq̄ꝫ linguaꝝ quas in ſola equidē ciuitate contraxerat.

Vitiligo. as. pe. cor. obſtrigilo carpo criminor mordeo unde uitiligatores dicti ſunt obſtrectores ex uitijs. ⁊ litigatoribꝰ cōpoſita dictio. Ply. in prologo: ſcio ego q̄ ſcripta ſunt. hęc ſi palam proferantur multos fore qui uitiligent.

Vitulari ueteres uſurparunt pro uoce lętari. Et uitulātes dr̄ lętantes: ⁊ uitulatio lętitia. q̄m̄ eam ueram uitam putabant quę in ſūma lętitia: ac tranquillitate degeretur. hinc uiuere ſępenumero ponitur pro lętam uitam agere.

Vito. as. caueo. cuius cōpoſita ſunt. deuito. euito. ꝑfecte uito. lac. Sic hominē pęnitentē cautum ac diligentē facit ad euitanda peccata in q̄ ſemel fraude deciderit. ⁊ habent pe. cor.

Vitabundus. idem qd̄ uitans. Sal. Mari uitabūdus claſſem hoſtium ad opidum peruenit.

Vitiū ꝓpe dr̄ qd̄ v̄tuti opponif̄ a uito ꝙ uitādū ſit ac fugiēdū. Sene. Si q̄d uitij cōmiſit. Aliq̄n̄ dr̄ error. Ply. Librū uitijs plenū. Aliq̄n̄ morbꝰ q̄ꝫuis ab inuicē ſeꝑenf̄: ꝙ morbꝰ ſit habitus q̄dā ꝯ nām q̄ uſum rei facit deteriorē ut febris īſania. uitiū v̄o ꝑpetuū corꝑis īpedimētū ut cęcitas claudicatio uecordia. Et nō ſolū ī hoīe. ſed in alijs quoq̄ꝫ rebꝰ dr̄. Ci. pęto. Si nihil eſt in parietibꝰ aut tecto uitij cętera mihi ꝓbabunf̄. Pōt tñ q̄ morboſus eſt ēt uitioſus dici. ſed nō eꝯrio. Equꝰ mordax ⁊ calcitro uitioſus non morboſus eſt. Claudus v̄o aliquo actu factus ⁊ morboſus ⁊ uitioſus dici poteſt.

Vitio dare eſt culpare uituperare. Ter. in an. Nunc q̄ꝫ rē uitio debet q̄ſo animaduertite id iſti uituperant factum.

Vitioſitas. ut Ci. li. iiij. tuſ. inquit eſt habitus aut affectio in tota uita inconſtans.

Vitioſi magr̄atꝰ dr̄ uitio creati. unde apud Li. legimus expugnatū eſſe. ut uitioſus dictator ꝑ augures fieret. Ci. in phil. uitioſum ꝯſulē appellat hoc ē uitio creatū ⁊ augurum diſciplina. q̄n̄. n. comitia romę habebanf̄ cauſa magr̄atuū creandoꝝ ſolebant augures de cęlo ſeruare ſi aut fulmē uidiſſent aut tonitrua audiuiſſent. Quare ꝑ augures nūciata illi ma-

giſtratus vitio creati eē dicebanť: ꝛ ita ſe abdicare cogebãť.

Vitio.as.corrũpo deſtruo. Lac.lib.vij. Aer vitiabiť ac corrupt⁹ ꝛ peſtilẽs fiet. Plau.in ꝓlogo aul. Eius filiã lyconides vitiarat. Nã vitiatã virginẽ dicim⁹ cũ pudicitiã amiſit. Et vitiare ē fedare apul. vtroqꝫ oculo vitiatus. Hic corpore viciatos dicimus q̄ ceci vel mãci vel claudi nati factiue ſunt. Hic vitiatio. violatio. corruptio. vitioſitas non vitiũ dr̄.

Vitupero.as. vitio aliq̄d do. q̄ſi vitiũ paro. Ter. Id iſti vituperãt factũ. Hinc vituperatio. Que ſi cũ verbo venio vel ſilib⁹ iungatur paſſiue accipitur. Ci. vt ꝓpter eum in ſermonem hominum atqꝫ in tantam vituperationem veniret.

Vituperiũ idẽ qḋ vitupatio. Ci. vł ēt a vitio dictũ vituperium.

Vituperones. qui ꝛ vituperatores.

Vitrũ. mã tranſlucida. q̄ ex arena ꝛ cinere fieri dicitur.

Viuo.is.xi.ctũ. q̄ſi vim ꝛ vigorẽ hẽo. qḋ licet abſolutum ſit: dicimus tñ q̄nqꝫ viuo felicẽ vitã. Interdũ viuere ē letã vitã agere. Huius ṽbi cõpoſita ſũt. duiuo. vñ ꝛ ꝯuiuiũ. ꝑuiuo qḋ ē vſqꝫ ad finẽ viuo. Plau.in ca. Etiã ſi ꝑuiuo vſqꝫ ad ſũmã etatẽ tñ breue ſpatiũ eſt. ꝑſerũdi q̄ minitas. reuiuo a quo reuiuiſco rurſus viuus fio. ſupuiuo. Hiero.in exo. Si vno die vel duobus ſupuixerit nõ ſub iacebit pene. Hui⁹ verbi frequẽtatiuũ eſt victo.as. a quo fit victito.as.

Viuere in diẽ dñr q̄ quotidie parãt noua cibaria nihil reſeruãtes. nec recondito vtuntur. hodie appetentes hoc cras illud. quoꝝ varia eſt vita ꝛ victus. Ci.lib.v.tuſ. Nos in diem viuimus. Col.lib.iiij. Nec prouident futuro tẽpori. ſed q̄ſi plane in diem viuant ſic imperant vitibus ꝛ eas ita multis palmitibus onerant. vt poſteritati non conſulant.

Viuus.a.um. qḋ vitã hꝫ. q̄nqꝫ poniť ꝓ nãli. Uirgil.lib.ij.ge. Et viua ſua plãtaria terra. q̄nqꝫ ꝓ eo qḋ vim aliquã hꝫ. vñ viuũ lapidẽ dicimus ignitũ ꝙ vim habeat emittendi ignẽ. q̄nqꝫ ꝓ valido ac vehemẽti virg. Paulatim abolere ſicheũ incipit ꝛ tentat viuo ꝑuertere amore. hinc ſemiuiuũ ꝙ mõ ſignificat ſemimortuum: modo debile ac vigoris exigui.

Viuax. validũ vigoroſum. diu viuẽs. ꝛ qḋ abſumi nõ põt. hic viuacior viuaciſſim⁹ viuacitas q̄ ē vigor ac robur ꝛ viuacia.e.

Viuidus.a.ũ. q̄ſi viuũ. Prop. Quattuor artificis viuida ſigna boues. quaſi ſpirantia atqꝫ viuentia. Alias viuidũ dr̄ robuſtũ ac plenũ vigoris. Alias integrũ. Plau.in ru. Non vides me referre viuidum rete ſine ſquamoſo pecu.

Viuariũ loc⁹ in quo vel aues vel piſces vel fere ꝯtinenť. q̄ ad victũ dũtaxat ꝑtinent. Ply. Oſtrearũ viuaria ꝑmus. Sergius orata i baiano inuenit: idẽ leporariũ dr̄ ꝛ roborariũ. ꝓprie tñ piſcine vbi piſces ꝯtinentur. ſicut apiaria loca in q̄bus aluei apud tenentur que meliſſonas ꝛ mellaria nominantur.

Viuiradix. vitis que cum radice ſeritur quaſi viuam radicem habens. ad differentiam maleoli ꝛ talearum. Ply. In arido ſolo viuiradix quoqꝫ fruſtra ſeritur. Col. Sationis aũt duo ſunt genera maleoli vel viuiradicis.

Viuerra aĩal paruũ q̄dẽ ſꝫ magni vigoris. Muſtella ruſtica dr̄ vt ait Stra. africa ĩportata. His vtunť adoleſcentes ad exhẽdas ad parietũ nidis auiculas. Grece dñr γαλη. Ariſto.lib. ix. de aĩalibus. In prodo ſelena via ĩteriacet. cuius vltra alterum latus gignitur gale citra alterũ gigni non poteſt. Ply. In prodoſelena inſula viam muſtelle nõ trãſeunt. Eſt aliud muſtellaꝝ ſylueſtriũ gñs q̄ longe domeſticis maiores ſunt. a grecis. Ictides vocantur. Ariſt. Ictis ſilueſtris muſtelle gñs eſt magnitudine militẽſis catelli. ſꝫ pilo facie albedine partis inferioris ꝛ morũ aſtutia muſtelle ſił eſt mãſueſcit maiorũ ĩmodũ officit aluearibus genitale eius oſſeũ eſt. Sꝫ ſilueſtriũ quoqꝫ muſtellaꝝ duo gña ſũt: alterũ ſub ventre rufeſcit. martẽ appellãt. Mar. Uenator marte ſupbus adeſt. Alteꝝ cãdidus ꝛ viuerra vocatur. Ply. Magna ꝓp venatuꝫ eoꝝ viuerris grã eſt. ĩmittunt eas in ſpecus qui ſũt multiformes in terra. vñ ꝛ nomẽ aĩali. ſ. cuniculus vtrũqꝫ genus greci. γαλας αγριας noſtri ſilueſtres muſtellas nuncupant.

Vix aduerbiũ ſigt̄ cũ vi ac difficultate ꝛ labore. Uirg.lib.ij.ge. Uix humiles apibus caſias roremqꝫ miniſtrat. Ter. Uix retraxi filiũ ab amore ancille. Aliquando refertur ad tempus. Uirg. Uix e conſpectu ſicule telluris in altum. vela dabant leti. i. ſtatim. Idē. Et quos ſidonia vix vrbe reuelli. i. nuper. Aliquando ponitur pro nõ. Luc. Carcer vix carcere dignus Ouid. Uix priamus tanti totaqꝫ troia fuit.

Vix tandẽ. ſignificat poſt multũ tẽporis. Ci. Apio.pul. Uix tandem legi litteras dignas apio. Uirg. Uix tandem ithaci magnis clamoribus actus compoſito rupit vocem.

Victus eſt tecta ꝛ clauſa malignitas. Eſt eñi ſanies ꝯcreta intra cutẽ latitans. que vt ꝓpere abrupta cute erũpat empłis ſupne alligatis ſolet ꝯfoueri. Uirg.lib.iij.ge. Quã ſi q̄s ferro potuit reſcindere ſummũ vlceris os: alitur vitiũ viuitqꝫ tegendo. vulnus ṽo eſt hyans patẽſqꝫ apertura corporis ictu facta vlcera capitis manantia ſunt que greci αχωρας vocãt. imperitũ vulgus tem ã. Quidã hoc nomen aſpirandum putant q̄ñ a greco originem trahat. Illi enim ελκος dicunt.

V ante L

Vlcero.as.pen.cor. dilanio. ꝛ quaſi. vlcus facio. Hinc exulcero vlcus dilanio. Col.lib.viij. Fere aũt per eſtatẽ ſic muſcis aures canum exulceranť ſepe vt amittũt per tranſlationẽ ſigt̄. exaſpero. exacerbo. Ci. Ita mihi animum exulcerauit.

Vlciſcor.eris. vltus vĩdico ꝛ iniuriã nõ impunitã relinquo.

Vlex frutex roris marini ſimilis aſper aurum retinens.

Vligo.pe.ꝓ. terre humor ex ea nunq̄ꝫ recedens. vñ vliginoſus ager qui ſꝑ eſt humidus. Humidus qui aliq̄ñ ſiccatur. Uar. Solũ oportet eſſe eruderatũ ꝛ procliuũ vt euerri facile poſſit ac fieri purum. Non enim ſolum ea vligo lanam corrumpit ouium ſed etiam vngulas ſcabras fieri cogit.

Vllus aliq̄s q̄ſi vnus aliq̄s. qḋ nomẽ nunq̄ꝫ affirmatiue poniť neqꝫ enim dicimus vllus hõ currit. ſicut aliq̄s hõ currit: ſꝫ ponitur vel negatiue vt nõ eſt vllus q̄ currat. vel interrogatiue vt eſt ne vllus qui currat. vel ſubiunctiue vt ſi vllus me vocabit. ſtatim veniam. Ab vllus fit compoſitum nullus.

Vlna cubitus ſeu brachiũ quãtũ vtriuſqꝫ manus extenſio. Ulna inq̄t Ser.in buc. ꝓprie eſt ſpatiũ inquãtũ vtraqꝫ extendiť man⁹. Dicta vlna απο του ωλενων. i. brachijs. licet Sueto. vnũ cubitum velit eſſe tantũmodo.

Vlpicũ.pe.cor. Greci appellauere gñs. alij grãdius inter pulmẽtaria ruris auctores. Ply. ꝛ Col. Quidã vlpicũ vocãt alium punicũ. greci aũt. αφροσκοροδον appellãt longe maioris q̄ꝫ aliũ Plau.in pe. Tu ãt plenior alij vlpici q̄ꝫ romani remiges Col. Luna infra terrã ſit q̄ñ aliũ vel vlpicũ ſerimus vel in tabulatũ reponimus. Sic eñi neqꝫ acerrimi ſaporis exiſtere neqꝫ mandentiũ halitus in odorare exiſtimantur.

Vltra prepoſitio eſt cum actõ deſeruit ꝛ non niſi ſeparata innitur. Cuius elegantiã oſtendit. Sal.in iug. Mauriqꝫ vanũ genus. vt ali aphrice contendebant antipodas vltra ethiopiam cultu perſarum ꝛ iuſtos ꝛ egregios agere. Aduerbiũ teſte cũ ſine caſu poniť. vt aſſidue lego nihil vltra faciẽs. Et tunc ex ſe vlterior ꝛ vltimus. Fit autem vltra ab vls quo veteres vtebantur. ſicut citra a cis.

Vltra famã. i. opinionẽ. ſigt̄ q̄ꝫ multũ. ſicut ĩtra famã ꝙ eſt huic ꝯriũ. Quintil. hortẽſij ſcripta tñ intra famã ſunt.

Vltimus.pe.cor. ab vltra. idẽ ē qḋ poſtremus. Aliq̄ñ etiam dr̄ primus. Uirg.lib.viij. Tu ſanguinis vltimus auctor. Dictus vltimus ꝙ ultra omnia ſit ſiue ante reſpicias ſiue retro.

Vltro ab ultra fit ꝛ ſigt̄ ultra ſiue ĩſup. Uir. ꝛ mifereſcim⁹ ultro i. ultra id qḋ rogauit ꝓſtitimus. Interdũ ſigt̄ ſine req̄ſitione ut ultro ad te ueni. i. nõ req̄ſitus. ſꝫ ſpõte ueni. Interdũ praue ac ꝑuerſe. ſeu uerſa uice. aut prior. Ter.in adel. Niſi me in illo credidiſti eſſe hoĩum numero. q̄ ita ſibi putãt fieri iniuriã ultra ſi quã facere ipſi expoſtulant ꝛ ultra accuſant.

Vltro citroqꝫ ſigt̄ id qḋ vulgo dr̄. huc ꝛ illuc. ꝛ tã in factis q̄ꝫ in dictis dr̄. Quintil. Iuuenis ſicut ſolet ultro citroqꝫ cõmeare Ci. Multiſqꝫ ṽbis ultro citroqꝫ habitis ille nobis ꝯſumpt⁹ eſt dies. Quidã in hac ſigãtiõe vtunť ſurſuꝫ ꝛ deorſuꝫ. Ter. Sex ego te totos ꝑmeno hos menſes quietũ reddã ne ſurſuꝫ ꝛ deorſumue curſites. Tractum ab athenis: cuius portus in imo urbs ṽo in editiore loco ſita eſt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN